

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀνθόγαλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ένιος.

Ὁ μὲ ἀνθόγαλα κατεσκευασμένος, ἐπὶ φαγητοῦ: Φαεῖν ἄθογαλένεν Χαλδ.

***άνθογαλερός** ἐπίθ. ἀθογαλερός Πελοπ. (Κάμπος Λακων.) — ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 92

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀνθόγαλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ερός.

1) Ὁ ζυμωμένος, ὁ κατεσκευασμένος μὲ ἀνθόγαλα Πελοπ. (Κάμπος Λακων.): Ἀθογαλερὸ κοιλούρι. 2) Ὁ ἔχων χρώμα ὁμοιον πρὸς ἀνθόγαλα ΚΠασαγιάνν. ἔνθ' ἀν.: Ἐκαθρέφτιζε ὁ γυαλὸς ἄνω ἔς τὰ ἀθογαλερά του καὶ ἀσημένια χρώματα τὰ ἐρωτάρικα χρυσόγελα τοῦ οὐρανοῦ.

άνθογαλίζω Ἀντικύθ. ἀθογαλίζω Κρήτ. ἄθογαλίζω Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀνθόγαλα.

Σχηματίζω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας λιπῶδες ἐπίστρωμα, ἐπίπαγον, ἐπὶ γάλακτος ἔνθ' ἀν.: Ἐθογάλτισεν τὸ γάλακτος Σάντ.

άνθογάλισμα τό, ἀμάρι. ἀθογάλισμα Κρήτ. ἄθογάλισμα Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀνθογαλίζω.

Ὁ σχηματισμὸς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ γάλακτος λιπῶδους ἐπιπάγου.

***άνθογαλοβάρελλο** τό, ἄθογαλοβάρελλον Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τῶν οὗς. ἀνθόγαλα καὶ βαρέλλι.

Βαρέλλι ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐναποθέτουν τὸ ἀνθόγαλα. Πβ. *άνθογαλορογρός, *άνθογαλοκορύουπο.

***άνθογαλοκούρουπο** τό, ἀθογαλοκούρουπο Κρήτ. Ἐκ τῶν οὗς. ἀνθόγαλα καὶ κουρούπι.

Μικρὸν πιθάριον εἰς τὸ ὁποῖον φυλάττουν τὸ ἀνθόγαλα. Πβ. *άνθογαλοβάρελλο.

***άνθογαλόπουλλο** τό, ἄθογαλόπουλο Πόντ. (Σάντ.) Ὑποκορ. τοῦ οὗς. ἀνθόγαλα.

Ὀλίγον ἀνθόγαλα: Ἐφαγα ἕνα ξάι ἄθογαλόπουλο (ἕνα ξάι = ὀλίγον).

***άνθογαλό-τανο** τό, ἄθογαλό-τανον Πόντ. (Σάντ.) Ἐκ τῶν οὗς. ἀνθόγαλα καὶ τάνι (ἀντὶ τάνι).

Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ βουτύρου ἀπὸ τὸ ἀνθόγαλα ἐναπομένον ὕδαρες καὶ ὑπόξινον γαλακτώδες ὑγρόν.

***άνθογαλοχάβισο** τό, ἄθογαλοχάβισον Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τῶν οὗς. ἀνθόγαλο καὶ χάβισι.

Φαγητὸν ἀπὸ ἀνθόγαλα καὶ ἄλευρον.

άνθογεμάτος ἐπίθ. ἀμάρι. ἀνθογεμάτος Προπ. (Κύζ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. ἄνθος καὶ τοῦ ἐπίθ. γεμάτος.

Ὁ πλήρης ἀνθέων: Ἄσμη.

Ἡ λεμονεὶα ἢ φοντιωτὴ καὶ ἡ ἀνθογεμάτη.

Πβ. ἀνθοφορτωμένος.

άνθογέννητος ἐπίθ. Πελοπ. (Μεσσ.) — ΦΠανᾶ Λυρικ. 451

Ἐκ τοῦ οὗς. ἄνθος καὶ τοῦ ἐπίθ. *γεννητός <γεννῶ.

Ὁ γεννηθεὶς ἐξ ἀνθέων, μεταφ. ἐπὶ ἀνθηροῦ καὶ εὐπλάστου σώματος ἔνθ' ἀν.: Ἀνθογέννητο κορμί Μεσσ. Ποίημ.

Ξύπνα κ' ἡ ἀδελφούλλα σου αὐγὴ σὲ περιμένει, ξύπνα, ἀνθογέννητο κορμί, καρδιὰ μυροχυμένη ΦΠανᾶς ἔνθ' ἀν.

άνθογομαράκι τό, ἥπ. — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἄνθος καὶ γομαράκι.

Παιδιὰ καθ' ἣν οἱ παῖκται ὑπερπηδοῦν δι' ἀνοικτῶν σκελῶν ἓνα ἐξ αὐτῶν κύπτονται στηρίζοντες τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ. Πβ. ἀβγάτα 2.

άνθογγάλι τό, ΓΜαρκορ. ἐν Ἐφημ. Νέον Φῶς 23 Σεπτεμβρ. 1935 — Λεξ. Ἐλευθερουδ. Βλαστ. Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἄνθος καὶ γυαλί.

Ἀνθοδοχεῖον ὑάλινον ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

Τὰ ζωτικά, τὰ θαυμαστὰ λουλούδια

δὲν τὰ θεωρεῖς ἔς τ' ἀρχοντικά ἀνθογγάλια:

ΓΜαρκορ. ἔνθ' ἀν.

Πβ. ἀνθοδοχεῖο.

άνθοδέσμη ἡ, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἄνθος καὶ ἀρχ. δέσμη.

Δέσμη ἐξ ἀνθέων. Συνών. μπουκέτο.

***άνθοδίμιτο** τό, ἀνθοῖμιτο Κάρι.

Ἐκ τῶν οὗς. ἄνθος καὶ δίμιτο.

Ὑφασμα δίμιτο περιέχον ἐξοχὰς ἀνθώδεις.

άνθοδοχεῖο τό, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἄνθος καὶ δοχεῖο.

Δοχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον τίθενται ἄνθη. Πβ. ἀνθογγάλι.

άνθοδροοσίζω ΚΠαλαμ. Βωμ. 86

Ἐκ τοῦ οὗς. ἄνθος καὶ τοῦ ρ. στολίζω.

Δροοσίζω δι' ἀνθέων: Ποίημ.

Τὸν ἔπνο τὸν ἀξέπνητο τοῦ πρώτου ἀνθοδροοσίζεις, προσφέρεσαι ἔς τὸ δεύτερο, τριαντάφυλλο τ' Ἀπρίλι.

Πβ. ἀνθοδροοστολίζω, ἀνθοστολίζω.

άνθοδροοστολίζω ΔΣολωμ. 196 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ συμφυρ. τῶν ρ. ἀνθοδροοσίζω καὶ στολίζω.

Δροοσίζω καὶ στολίζω δι' ἀνθέων ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

Τὸ σὺν τὸ κνματάκι...

τὸ ἀνθοδροοστολίζει | μὲ τ' ἀκοίμητα νερά

ΔΣολωμ. ἔνθ' ἀν. Πβ. ἀνθοδροοσίζω, ἀνθοστολίζω.

άνθοκήπι τό, ΓΒλαχογιάνν. Γῦρ. ἀνέμ. 61

Ἐκ τοῦ οὗς. ἀνθόκηπος.

Κήπος ἀνθέων: Ἡ πεταλούδα... πετοῦσε ἔς ἀνθοτόπια, ἔς ἀνθοκήπια, σὲ βασιλικὰ περιβόλια. Συνών. ἀνθόκηπος.

άνθόκηπος ὁ, ΚΠαλαμ. Βωμ. 143 ΓΣτρατήγ. Ἡρῶα καὶ μνημόσ. 6 — Λεξ. Αἰν. Ἐλευθερουδ. Πρω.

Ἐκ τῶν οὗς. ἄνθος καὶ κήπος.

Ἀνθόκηπι, ὁ ἴδ., ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

Κι ἂν γιὰ τὸν ἴδιο ἀνθόκηπο γυρνᾷν τὰ καλοκαίρια, μὰ γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ δὲν ξαναῖνθον τὰ νεῖτα

ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἀν.

Σ τὸ μαγικὸ μου ἀνθόκηπο | γιὰ σένα τόση μπαίνω ΓΣτρατήγ. ἔνθ' ἀν.

άνθοκλάδι τό, ΚΠαλαμ. Παράκαιρ. 12 ΜΤσιριμώκ. Σονέττ. 25 — Λεξ. Βλαστ. ἀνθόκλαδο ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή² 68 — Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τῶν οὗς. ἄνθος καὶ κλάδι.

Κλάδος ἀνθισμένος ἔνθ' ἀν.: Ποίημ.

